

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010364
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3816010364.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n í : 1) Q. A. , nar. XX.XX.XXXX v J.,
trvale bytom D. č. XX, okres Ilava,

2) V. K. , nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom K., S. č. XXX/XXX,
okres Žilina,

s ú v i n n í , ž e

v čase od 04.00 hodiny do 05.00 hodiny dňa 05.09.2014 v katastri Obce M., okres Prievidza, s úmyslom odcudziť C., po predchádzajúcej dohode spoločne prišli na osobnom motorovom vozidle značky ŠKODA Octavia evidenčné číslo J.-XXX A., ktoré riadil obžalovaný Q. A., pred chatu číslo XXXX v B., kde sa nachádzal odstavený C. značky D. XXXX červenej farby evidenčné číslo karosérie XXXXX, rok výroby XXXX, bez evidenčného čísla s navijákom a radlicou, ktorý nezisteným spôsobom naštartoval obžalovaný V. K., pričom obžalovaný Q. A. dával pozor a následne ho sprevádzal za C. až pri Obec H. a obžalovaný V. K. vykonal s C. jazdu do Obce K., kde C. schoval, rozobral na jednotlivé časti, z ktorých bola veľká časť nájdená dňa 19. septembra 2014 pri domovej prehliadke, čím spôsobili poškodenému R. V. škodu odcudzením vo výške 8.341eur,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l i

prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods.1,3 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a z a t o s a

o d s u d z u j ú

Obžalovaný Q. A.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 2T 118/2014 zo dňa 29.09.2014, ktorý prevzal dňa 17.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2014, kde bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný V. K.

Podľa § 212 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 51 ods.1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods.2 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods.4 písm. g) Trestného zákona ukladá sa mu povinnosť spočívajúca v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku sa poškodený R. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných Q. A., V. K., vypočul poškodeného R. V., vypočul svedkov Ing. W. D., Q. K., V. W., P. A., F. A. M. S., Q. B. (predtým X.), V. E., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti, s odpismi registra trestov.

Obžalovaný Q. A. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásenie obžalovaného Q. A., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prijal uznesením a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná, vykoná len dokazovanie ohľadne trestu, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Obžalovaný V. K. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný V. K. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že z miestneho rozhlasu zistil v súvislosti s objednávkou palivového dreva kontakt na Q. A.. Ďalej uviedol, že začiatkom roku 2014 po telefonickom kontakte prišli za ním Q. A. spoločne s P. A. na osobnom motorovom vozidle a on si u nich objednal palivové drevo. Ďalej uviedol, že koncom augusta 2014 ho tieto dve osoby opätovne kontaktovali s tým, že s palivovým drevom je problém, avšak ponúkli mu na predaj náhradné diely na C., pričom dňa 07. septembra 2014 prišli za ním na osobnom motorovom vozidle značky ŠKODA Octávia a s nimi aj nákladné motorové vozidlo, na ktorom boli veci, ktoré sú špecifikované v zmluve zo dňa 07. septembra 2014 a ktoré aj odkúpil, pričom za tie veci im dal sumu 4.300 eur. Na záver svojej výpovede uviedol, že v čase odcudzenia C. nebol doma, bol buď u priateľky v A. alebo v C. a taktiež uviedol, že v čase domovej prehliadky doma nebol, nie je pravdou, že by pred policajtmí utiekol. Taktiež poprel, že by si od P. A. požičiaval auto. Obžalovaný v prípravnom konaní taktiež odmietol vypovedať pri konfrontácii s Q. A..

Obžalovaný Q. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa vyjadril k trestnej činnosti obžalovaného V. K.. Uviedol, že v mesiaci júl 2014 prišiel za ním V. K. ohľadne zabezpečenia palivového dreva. Začiatkom septembra 2014 ho opätovne kontaktoval V. K., povedal mu, že robí krádeže a že chce, aby mu pri to pomáhal, čo on odmietol, avšak obžalovaný na neho tlačil, vyhrážal sa mu. Ďalej uviedol, že obžalovaný ho odviezol do B. a tam mu ukázal odstavený C. značky D., že tento odcudzila. Na druhý deň mu telefonoval V. K., že sa tam stretnú, on si požičal osobné motorové vozidlo od švagra a s obžalovaným

sa stretol na H., kde V. K. nastúpil do vozidla a spoločne odišli B.. Tu K. vysadil a dohodli sa, že on bude dávať pozor, či nejdú policajti a odišiel k H. vleku, kde za chvíľu prišiel V. K. na C.. Následne V. K. s C. išiel až do Obce H. a on na osobnom motorovom vozidle išiel za ním. Potom mu volal V. K., že má ísť domov, že on traktor schová a nájde kupca na predmetný C.. Na záver uviedol, že asi dva týždne po krádeži mu V. K. povedal, že nech to zoberie na seba alebo nech to hodí na P. A., s čím on nesúhlasil. Obžalovaný poprel, že by s P. A. predali V. K. časti C. za sumu 5.000 eur. Uviedol, že P. A. predal V. K. osobné motorové vozidlo.

Poškodený R. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 04. septembra 2014 o 16.00 hodine odstavil svoj C. značky D. XXXX červenej farby s navijákom a radlicou vo dvore chalupy v B., C. riadne uzamkol, avšak potrebné doklady o C. tam nechal, so sebou si vzal len evidenčné čísla na C.. Ďalej uviedol, že nasledujúci deň 05. septembra 2014 v čase o 06.30 hodine zistil, že mu bol C. odcudzený, čo nahlásil na Polícii. Na záver uviedol, že dňa 19. septembra 2014 bol zavolaný do Obce K., kde bola vykonávaná domová prehliadka, tu si spoznal viaceré časti z C., ktoré mu boli následne vrátené, uplatnil nárok na náhradu škody.

Svedok Q. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl parkovať C. poškodeného vo dvore, pričom asi tri týždne pred krádežou videl, že okolo chát sa pohybuje motorové vozidlo značky ŠKODA Octavia evidenčné číslo: IL-768 BG, pričom vo vozidle videl dvoch T.. Na záver svojej výpovede uviedol, že nevie, ako došlo ku krádeži C., ani to, kto krádež vykonal.

Svedok V. W. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaných sa nevie vyjadriť. Uviedol len toľko, že dňa 05. septembra 2014 asi o 05.40 hodiny videl asi 2 - 3 kilometre pred Obcou H. ísť neosvetlený C. značky D., za ktorým išlo osobné motorové vozidlo značky ŠKODA Octavia striebornej farby. Kto bol v osobnom motorovom vozidle, nevedel uviesť, podľa neho, tam bol T., kto riadil C., nevedel uviesť.

Svedok Ing. W. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je majiteľom chalupy číslo XXXX v katastri Obce M.. Uviedol, že poškodenému povolil na dvore parkovať traktor, k odcudzeniu C. sa nevedel vyjadriť, ani k tomu, kto traktor odcudzil.

Svedok P. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že V. K. prišiel za ním a Q. A., že chce palivové drevo. Neskôr prišiel za ním, že chce požičať auto, s čím on súhlasil a osobné motorové vozidlo ŠKODA Octavia šedej farby mu zapožičal, presne na akú dobu si nepamätal, osobné motorové vozidlo mu však vrátil obžalovaný Q. A.. Ďalej svedok uviedol, že o krádeži C. nič nevie. B. poprel, že by obžalovanému V. K. predával diely z C.. Uviedol, že obžalovanému odpredal osobné motorové vozidlo. Na záver svojej výpovede uviedol, že obžalovaný V. K. sa vyhráza jemu, aj jeho rodine.

Svedok F. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaných sa nevie vyjadriť. Uviedol, že pozná Q. A., V. K. nepozná. Na záver svojej výpovede uviedol, že z počutia v dedine vie, že krádeže traktora sa mali dopustiť obaja obžalovaní. Nevedel si vysvetliť, ako ho niekto mohol označiť, že bol vodičom C., ktorý bol odcudzený, pretože s obžalovaným Q. A. nemá dobrý vzťah a on sa ničoho nedopustil.

Svedkyňa Q. B. (predtým X.) vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti obžalovaných sa nevie vyjadriť. Uviedla, že dňa 04.09. - 05.09.2014 bola na mieste v čase, keď bol odcudzený C. s priateľom na jej osobnom motorovom vozidle. Uviedla, že tam videla dve osoby, tieto však nevedela opoznať, nevedela o koho išlo.

Svedkyňa V. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti obžalovaných sa nevie vyjadriť. Uviedla, že obžalovaného Q. A. nepozná, pozná obžalovaného V. K. od jeho 18 rokov. Svedkyňa uviedla, že nie je pravdou, že by jej obžalovaný V. K. dával nejaký originál kúpnej zmluvy, ani žiadnu zmluvu, ktorá jej bola predložená na hlavnom pojednávaní nikdy nevidela.

Svedok M. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaných sa nevie vyjadriť. Uviedol, že niekedy v lete 2014 okolo 21.00 hodiny bol za obžalovaným V. K. a videl, že mu nejakí ľudia skladajú na dvore nejaké veci, o aké sa jednalo, nevedel uviesť. Obžalovaný mu len hovoril, že kúpil nejaké veci na C..

Z prečítanej výpovede svedkyne Y. K. z prípravného konania vyplýva, že pokiaľ sa u nich doma našli diely z C., tak nevedela uviesť, ako sa tieto veci dostali na ich nehnuteľnosť, syn jej povedal, že ide opravovať traktor. Svedkyňa uviedla, že v čase vykonávania domovej prehliadky bola doma ona a jej syn V. K..

Spáchanie vyššie uvedeného prečinu obžalovanými preukazujú aj listinné dôkazy a to zápisnica o rekognícii z č.l. 79-82, 99-10, zápisnica o vykonaní domovej prehliadky č.l. 179-191 + fotodokumentácia, fotokópia kúpnej zmluvy č.l. 53-54 (oxeroxovaná), odborné vyjadrenie, ostatné listinné dôkazy č.l. 206-209,211-225, 248-273.

Z trestného rozkazu Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 2T 118/2014 zo dňa 29. septembra 2014 vyplýva, že obžalovaný Q. A. bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného Q. A. jeho konanie tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1,3 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože obžalovaný s obžalovaným V. K. spoločným konaním si prisvojili cudziu vec - traktor tým, že sa ho zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu.

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako i súhrne, na základe výpovede poškodeného R. V., svedkov Ing. W. D., Q. K. mal preukázané, že poškodený parkoval C. značky D. vo dvore svedka Ing. W. D. a že predmetný C. bol z dvora svedka Ing. W. D. odcudzený dňa 05. septembra 2014 v čase od 04.00 hodiny až 05.00 hodiny, pretože to vyplýva jednak z výpovede obžalovaného Q. A., ako aj z výpovede svedka V. W., ktorý dňa 05. septembra 2014 v čase asi o 05.40 hodiny videl neosvetlenú C. značky D. asi 2 - 3 kilometre za Obcou H.. Hoci obžalovaný V. K. popiera spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, tento je z konania jednoznačne usvedčený výpoveďou obžalovaného Q. A., ktorý vo svojej výpovedi podrobne popísal ako, za akých okolností ku krádeži C. došlo. Súd v danom prípade poukazuje na to, že výpoveď obžalovaného Q. A., že obžalovaný V. K. odviezol C. k sebe domov, potvrdzuje aj to, že u obžalovaného V. K. bola vykonaná domová prehliadka, kde sa našli komponenty z predmetného C., ktoré veci si opoznal poškodený a tieto komponenty z C. aj boli vrátené poškodenému. Pokiaľ sa obžalovaný V. K. bránil tým, že v predmetný deň sa na predmetnom mieste nenachádzal, pretože nebol ani doma a že bol v Meste A., tak súdu neuviedol žiadne dôkazy o pravdivosti jeho tvrdenia, súdu nevedel, u koho sa mal v tom čase (v čase krádeže) zdržiavať. Podľa názoru súdu, bolo by nelogické, aby sa obžalovaný Q. A. priznával k spáchaniu skutku krádeže, keď spoluobžalovaný V. K. tvrdí, že obžalovaného Q. A. fakticky ani nepoznal. Súd poukazuje na to, že to bol práve obžalovaný V. K., ktorý kontaktoval obžalovaného Q. A. kvôli palivovému drevu, čo potvrdzuje aj svedok P. A. a teda tvrdenia obžalovaného V. K. sú nepravdivé. To, že obžalovaný neustále fabuluje je aj tá skutočnosť, že do spisu doložil fotokópiu oxeroxovanej kúpnej zmluvy na kúpu motorového vozidla, z ktorej vyplýva, že od svedka P. A. kúpil náhradné diely na C., čo jednoznačne vyvrátil svedok P. A., pričom svedkyňa V. E. jednoznačne poprela, že by jej obžalovaný V. K. dával originál tejto zmluvy, resp. svedok M. S. vo svojej výpovedi uvádzal, že obžalovanému V. K. mal niekto skladať veci od C. na jeho dvore v lete 2014, čo jednoznačne vyvracia tvrdenia obžalovaného V. K., že tento bol prítomný, keď mu obžalovaný Q. A. so svedkom predávali diely z C.. Súd poukazuje na to, že obžalovaný má sklony k fabulácii, pretože aj súdu predkladal potvrdenia o práceneschopnosti (tlačivá vyzerajú ako pravé, ako aj podpisy od ošetrojúceho lekára), pričom zo správy od MUDr. V. K. vyplýva, že obžalovaný V. K. od roku 2001 nie je evidovaný v jej ambulancii a teda mu ani nevystavovala takéto lekárske potvrdenia. Vzhľadom na horeuvedené je dôvodné sa stotožniť s výpoveďou obžalovaného Q. A. v tom, že spoločne s obžalovaným V. K. sa zmocnili C. poškodeného R. V. a tento spoločne odcudzili. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd konanie obžalovaného V. K. tak, ako po stránke subjektívnej, tak po stránke objektívnej kvalifikoval ako prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1,3 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože obžalovaný Q. A. a obžalovaný V. K. spoločným konaním si prisvojili cudziu vec (C.) tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak väčšiu škodu. Pokiaľ obhajoba uvádzala, že výpoveď spoluobžalovaného Q. A. e nedôveryhodná, tak žiadnym spôsobom jeho nedôveryhodnosť nespochybnili. Pokiaľ sa obhajoba bránila tým, že viacerí svedkovia uvádzali, že pred krádežou C. sa v oblasti pohybovali osoby T. a teda

tieto museli krádež vykonať, súd poukazuje na to, že práve v tejto oblasti vykonával obžalovaný Q. A. prípravu na palivové drevo s ďalšími osobami, pričom ani svedkovia Q. K., V. W., Q. B. nedokázali uviesť, kto sa tam zdržiaval, či sa jednalo o obžalovaných alebo o iné osoby. Súd pritom poukazuje aj na to, že svedok Q. K., resp. V. W. mali opoznať ako osobu, ktorá sa zdržiavala v oblasti, kde bol traktor odcudzený a to svedka F. A., ktorý vo svojej výpovedi tieto skutočnosti poprel a uviedol, že s obžalovaným Q. A. je v nepriateľskom vzťahu a v tejto oblasti sa nezdržiaval.

Obžalovaní Q. A. a V. K. svojím konaním porušili záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzickej osoby. Súd u obžalovaného Jána Berkyho zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal, túto oľutoval, napomáhal k objasneniu trestnej činnosti, priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je to, že už bol v minulosti súdne trestaný. Súd u obžalovaného V. K. poľahčujúcu okolnosť nezistil, priťažujúcou okolnosťou je to, že už bol v minulosti súdne trestaný. Motívom konania obžalovaných bola snaha zabezpečiť si krádežou finančné prostriedky na svoju obživu.

K osobe obžalovaného Q. A. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Doposiaľ bol päťkrát riešený v priestupkovom konaní. Pred spáchaním trestnej činnosti bol deväťkrát súdne trestaný.

K osobe obžalovaného V. K. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Pred spáchaním trestnej činnosti doposiaľ bol päťkrát riešený v priestupkovom konaní a bol šesťkrát súdne trestaný.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného Q. A., jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, rodinné pomery, súd u obžalovaného Q. A. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne, sp. zn. 2T 118/2014 zo dňa 29.09.2014, ktorý prevzal dňa 17.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2014, kde bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného V. K., vzhľadom na jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému K. za použitia § 38 ods.4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 5X ods.X Trestného zákona trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v dolnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní dvadsať mesiacov, ktorého výkon mu súd podľa § 49 ods.X písm. a) Trestného zákona, § 5X ods.2 Trestného zákona podmienečne odložil na skúšobnú dobu v strede zákonného rozpätia trestnej sadzby s probačným dohľadom v trvaní tridsať mesiacov a zároveň mu súd podľa § 5X ods.4 písm. g) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Súd mal za to, že takto uložené tresty u jednotlivých obžalovaných, vzhľadom aj na odstup času od spáchania trestnej činnosti budú v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaných a splnia aj svoj účel.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody, avšak škodu nedokladoval, súd preto v zmysle § 288 ods.X Trestného poriadku poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.